

De què va el teu últim llibre?

Es diu *Bestioles* i és un llibre de relats que conta històries de personatges molt diversos: un poliglòt que domina cent vint llengües, un inspector d'hisenda enamorat dels galls, un comte desenfeinat a la recerca d'aventura, una dona que es dedica a alimentar moixos abandonats, un pederasta inofensiu, un professor obsessionat amb les metamorfosis, una escriptora sense ordinador propi... i així fins a quinze personatges que res tenen a veure l'un amb l'altre. A més, pel mig hi surten cans, moixos, peixos, rens, tortugues, galls, grumers... tot un enfilall de bestioles que donen unitat al recull i que m'ajuden a endinsar-me en una temàtica profundament humana com és la solitud, la vellesa, la vacuïtat, la indiferència o la bogeria.

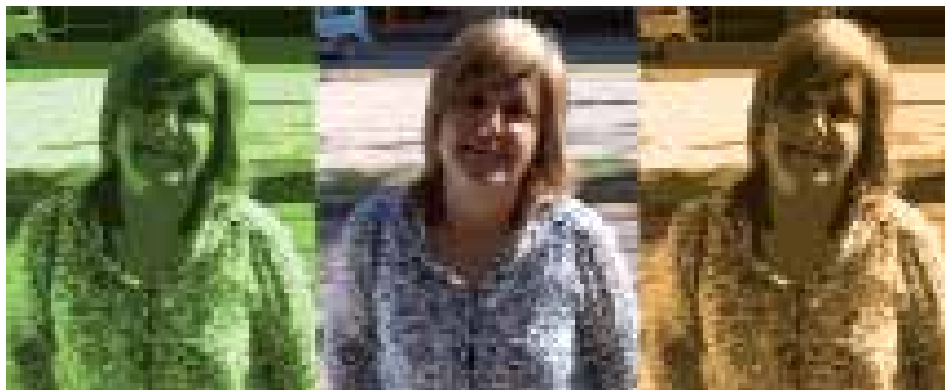
Què aporta el teu nou llibre al lector? Què li ofereixes?

Malgrat que alguns contes susciten un gran desconcert de desolació i estranyesa, crec que *Bestioles* és un llibre divertit i amè. La ironia hi és present en tots els relats i fa l'ullet al lector en tot moment. La veu narrativa, sense *parti pris*, planeja immutable per damunt els personatges i, a vegades, desemboca en un paratge de total indiferència. A més, oferesc al lector un llenguatge senzill i planer molt treballat i dotat d'una fredor narrativa i sentimental bastant amarga que descriu l'absurditat de la vida quotidiana i la buidor extrema d'uns personatges que no acaben de comprendre la seva problemàtica existencial.

Què t'ha portat a presentar-te públicament com a escriptora i a publicar els teus escrits?

Quan una persona escriu se suposa que ho fa perquè algú ho llegeixi, sigui son pare, l'amant, el fill o la societat en general. Un escriptor és, en realitat, un exhibicionista que li agrada contar històries i somia que a la gent també li agradi llegir-les. Doncs bé, la necessitat de tenir receptors de les meves històries és el que em va portar a presentar-me públicament com a escriptora. A més, un manuscrit dins el calaix no hi té cap feina. Així que, una vegada enllestit el primer recull, vaig decidir enviar-ho a dues editorials i ambdues em digueren que el publicaven. Això em dugué a pensar, erròniament, que publicar era facilíssim i ser escriptora estava a l'abast de tothom. Amb el segon recull no hi va haver tanta sort. Va ser rebutjat per dues editorials i em va fer baixar els fums de cop. Ara mai no em presento com a escriptora sinó com a mestra que escriu algun conte de tant en tant.

Tana Marcé

Tana Marcé

(Palma de Mallorca, 1960)
és mestra i contista.

Multipremiada, ha publicat tres llibres: *La història del meu braç* (Res Publica, 1998), amb el qual guanyà el Premi Ciutat d'Eivissa de narrativa infantil; el recull de narracions *Sortir de rutina* (Quaderns Crema, 1999); i *Bestioles* (Editorial Moll, 2006).

A més, ha publicat una vintena de llibres conjuntament amb altres autors on ha participat amb relats curts.

Què vols aconseguir amb l'edició dels teus llibres? Fama o diners?

A mi m'agrada passar desapercibuda, per tant, la fama sé que no m'agradaria. Guanyar diners amb la literatura catalana està reservat a una minoria molt petita, que, a més, sol ser mediàtica. Si, a això afegim que el conte és un gènere poc reconegut i ven poc, no em queda més remei que pensar que tampoc no escric per diners. Per què escric? Suposo que perquè m'agrada i em diverteix.

Ens pots dir quins són els tres escriptors/es que més t'agraden de la literatura catalana?
Mercè Rodoreda, Quim Monzó i Josep Pla.

Quin és el teu proper projecte? En quins de nous treballes?

Actualment tinc un llibre en espera a l'Editorial Moll que es diu *L'illa de Mallorca*. És un llibre infantil que tracta de la degradació mediambiental de les Illes Balears i de passada toca el tema de l'homosexualitat. És irònic i divertit. També estic treballant en un projecte didàctic i literari consistent en un recull de contes infantils que tenen la particularitat de treballar cada un d'ells un so de la llengua catalana. Pretén ser una eina d'ajuda per als mestres en l'ensenyament de l'ortografia i de divertiment literari per a l'infant. A part, també segueix escrivint relats per a adults.

Sobre què no escriuries mai? Per què?

Mai no s'ha de descartar cap tema. Potser no m'agradaria escriure un llibre de ciència ficció on hi hagués una gran batalla de monstres siderals a galàxies molt llunyanes. Tampoc no escriuria narrativa de terror amb esquitxos de sang per totes les pàgines. Són gèneres i temes que no m'atreuen.

Deixaràs llegir a la teva mare el teu últim llibre? Per què?

La meva mare va morir fa poc i hagués pogut llegir *Bestioles*, però no ho va voler fer. *La història del meu braç*, el meu primer llibre, ho va llegir i li va encantar (era un llibre infantil), però el segon *Sortir de rutina* la va defraudar una mica. Era el primer llibre per a adults que llegia en la seva vida. Em va dir que no li havia agradat perquè hi sortien massa brutors (vaig suposar que es referia a sexe) i el tercer ja no el va obrir. Li vaig explicar que quasi no hi havia brutors, però li va ser igual: no li va interessar.